

توضیح کلی

آرتریت عفونی (چرکی) عبارت است از التهاب در یک مفصل ناشی از عفونت. هر مفصلی می‌تواند درگیر شود، اما این بیماری در مفاصل بزرگتر مثل مفصل ران، یا آن دسته از مفاصلی که در معرض ضربه قرار دارند مثل زانو یا مفاصل موجود در دست، شایع‌تر است.

علائم شایع

تب و لرز (گاهی تب بالا است) قرمزی، تورم، درد (اغلب ضرباندار) مفصل و درد به هنگام لمس مفصل. درد گاهی به سایر مفاصل انتشار می‌یابد و با حرکت بدتر می‌شود. درد در باسن، ران یا کشاله ران (گاهی).

علل

وارد شدن میکرب به مفصل، معمولاً باکتری‌ها (استرپتوکوک، استافیلوکوک، گنوکوک [عامل سوزاک]، هموفیلوس، یا باسیل سل) یا قارچ‌ها. میکروب‌ها از منشاءهای مختلف وارد مفصل می‌شوند: عفونت در مکانی دیگر در بدن، مثلاً در مورد سوزاک و بیماری سل؛ عفونت در جوار مفصل می‌باشد، مثل جوش‌های چرکی روی پوست سلولیت، یا عفونت استخوانی. صدمه به مفصل، مثل زخم با اجسام سوراخ‌کننده، یا سائیدگی پوست روی مفصل در سن بالاتر از ۶۰ سال بروز یک بیماری که مقاومت بدن را کم کرده است.

عفونت‌های منتقله از راه جنسی، دیابت شیرین (مرض قند)، آرتریت روماتوئید که با استفاده از داروهای سرکوب‌کننده ایمنی ایجاد می‌گردد. عمل جراحی روی مفصل، تزریق داخل مفصل مصرف الکل، مصرف داروهای روان‌گردان، به خصوص انواع تزریقی آنها، بهداشت پایین، وجود مفصل مصنوعی. استفاده از آسپیرین و سایر داروهای ضدالتهابی غیراستروئیدی برای سایر بیماری‌ها ممکن است علایم التهاب مفصل را سرکوب کند و تشخیص را به تعویق بیندازد.

پیشگیری

به هنگام فعالیت‌هایی که حین آنها احتمال آسیب به مفصل‌های در معرض ضربه مثل زانو وجود دارد، دقت لازم را در محافظت از مفصل به عمل آورید.

چنانچه عفونتی در جای دیگر بدن وجود دارد، سریعاً در صد درمان آن برآیید.

عواقب مورد انتظار

معمولاً با تشخیص و درمان زودهنگام بهبود می‌یابد. البته بهبود کامل هفته‌ها یا ماه‌ها به طول می‌انجامد. تأخیر در درمان ممکن است موجب تخریب مفصل و از بین رفتن حرکات آن شود، که حتی نهایتاً ممکن است به تعویض مفصل هم بیانجامد.

عوارض احتمالی

تشخیص اشتباهی به عنوان نقرس یا یک بیماری غیرعفونی دیگر، که باعث به تأخیر افتادن استفاده از آنتی‌بیوتیک می‌شود و عفونت خون، آسیب و یا معلولیت دائمی مفصل را در پی خواهد داشت.

اصول کلی درمان

آزمایشات تشخیصی ممکن است شامل موارد زیر باشد: شمارش سلول‌های خون، کشت خون و کشت مایع مفصل عفونی شده، و عکس برداری از مفصل.

درمان آن شامل مصرف آنتی‌بیوتیک است. سیر بهبودی با کشت‌های متوالی از مفصل پیگیری می‌شود.

بستری شدن (استراحت کامل) و استفاده از آنتی‌بیوتیک داخل وریدی، جراحی برای تخلیه مایع مفصلی عفونی شده یا خارج نمودن جسم خارجی وارد شده به مفصل در اثر ضربه فیزیوتراپی پس از بهبود، برای به دست آوردن مجدداً توانایی‌های کامل مفصل ضروری است.

داروها

آنتی‌بیوتیک‌ها (اغلب داخل وریدی). تا زمانی که گفته نشده است، آنتی‌بیوتیک را قطع نکنید. امکان دارد عفونت پس از بهبود علایم مجدداً عود کند. داروهای ضد درد مخدری را به طور کوتاه مدت برای دفع درد می‌توان استفاده نمود.

بیمارستان فرمانیه

دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

آرتریت عفونی

تاریخ تدوین: بهار ۹۰

تاریخ بازنگری: ۱۴۰۰

تاریخ بازنگری بعدی: ۱۴۰۳

«تهیه و تنظیم: واحد آموزش»

Code : FH-Pam:9-89

تأثیر دارویی بر علائم و عوارض

فعالیت

امکان دارد استفاده از آتل یا گچ برای استراحت کامل مفصل ضروری باشد. توجه کنید که حرکت مفصل باعث به تعویق افتادن بهبودی می‌شود. امکان دارد پس از درمان، از تمرینات مخصوص جهت بازگرداندن حرکت مفصل استفاده شود. پس از بهبودی، برای بازگرداندن کامل کار مفصل نیاز به فیزیوتراپی وجود دارد.

همگام با بهبود علائم، فعالیت‌های عادی را به تدریج از سر بگیرید.

رژیم غذایی

هیچ رژیم خاصی توصیه نمی‌شود.

در این شرایط به پزشک خود مراجعه نمایید.

اگر شما دچار علائم عفونت مفصلی هستید. اگر یکی از موارد زیر هنگام بیماری رخ دهد:

- تب مساوی یا بالاتر از ۳۸/۹ درجه سانتیگراد
- خستگی، سردرد، درد عضلانی، و عرق ریزش
اگر دچار علائم جدید و غیرقابل کنترل شده‌اید. توجه داشته باشید که داروهای مورد استفاده در درمان ممکن است عوارض جانبی به همراه داشته باشند.